

Nicu Marius Apostu

**GÂNDURI
ȘI EMOȚII**

- poezii -

Editura Karina
Deva

Desenele de pe copertă reprezintă creația autorului

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

APOSTU, NICU MARIUS

Gânduri și emoții / Nicu Marius Apostu. - Deva : Editura Karina, 2016
ISBN 978-606-8514-93-2

721.1242

Tipar digital executat la

S.C. CLIC COMPUTER ART DESIGN S.R.L. DEVA

Tel: 0721 374 581

www.tipardeva.ro

Prefață

Nu am nimic cu tine, cititorule, dar te-ai gândit vreodată la viața celor condamnați de mama natură la o existență în spatele gratiilor normalității, care și ea e atât de relativă... și atât de dureros să fii deținutul cutiei craniene ce nu-ți permite a face ce îți dorești sau poate ai vrea?

A desena toate gândurile tale, simțămintele de o viață în căutarea ei însăși pe o pagină ce, odată înțeleasă, devine de la sine neagră... te înspăimânți și apoi ți se pare că privești în oglindă, întrevăzând în realitate toată durerea ta și amarul sufletului ce cu lacrimi îți cere al său drept la o rază de soare ce oricum alunecă din viețile noastre, lăsându-ne a trăi în întunericul sufletului ce face tot posibilul pentru a-l depăși... dar nu știm că nu putem afla de la noi înșine, și astfel înlănțuiți declarăm de a continua căutarea noastră.

Tu! Tu te-ai uitat în oglindă? Ce vezi? A...! Ți-e teamă să vezi cu proprii ochi ce ai înlăuntrul tău și ceea ce ești... amărăciunea te ține în acel înnoptat etern și tu, ce faci? Cauți să scapi, să evadezi? Spune adevărul! Poate ai încercat să te privești și apoi te-ai îngrozit dezamăgit și speriat, cauți să minți pastelând foaia, pagina dar ea nu vrea să mintă și ea se întunecă.

Craniul ne suportă toate coșmarurile și existențialismele ce gândac de-ar fi, l-aș strivi fără resentimente deși tu, apărându-te, declari cu nesimțire "nu sunt ca ceilalți", ți-ar place, nu? Dar ce ai face de-ai fi imobilizat în fața unei oglinzi, ai spune, dar ce!? Eu închid ochii, dar eu cum te tolerez, îți spun că oricum trăiești cu ochii închiși, strivind sub tălpile tale cadavrele celor ce au îndraznit a se privi, ignorantule!

Nu-ți face niciodată probleme pentru tot ce faci, îți urmărești interesul și dai totul uitării. Încearcă, totuși, încet... încet, a te gândi la câte puțin din ceea ce faci, pune-te în rolul celei de a treia persoane ce vede totul. Ce ți-ai spune? Te-ai critica sau e mai comod să nu iei aceste lucruri în considerare?

Sunt deprimat și-mi vărs amarul în pahar și-mi pun problema unei existențe lipsite de rost, lipsite de importanță pe această planetă. Eu plâng singur pentru o lume ce parcurge drumul pierzaniei... să fiu eu unicul ce te privește, întrebându-te ce ai făcut pe lumea aceasta, să îți meriți dreptul la zilele de viață? Mi-e rușine de rușinea ta, nu faci nimic lumii, nu faci decât să o copii și vărs un alt pahar de amărăciune.

Nimicurilor, efemerilor, cum vă suportă Pământul? Cum de nu explode să vă înghită "ii faceți scârbă, probabil" să vă trimit direct deși e prea puțin, direct în sfântul Iad. Da! Scandalizați-vă, nu îmi pasă! Aruncați această pagină și dați-i foc, de vreți, și întoarceți-vă la mizerabila viață construită de o mașină cât mai mare și un mobil cât mai nou... eventual abia furate. Ce dracu' faci în această viață: te căsătorești, ți-ai găsit un loc de muncă (chiar așa exprimat) unde, ca sclavul, te duci, prestând o împuțită de activitate, te întorci acasă și .... hotărăști să ai un copil, după ce ți-ai luat "mașina și celularul"... știu că nu ai uitat ghiulul de aur și lanțul "ăla mai mișto și gros de aur, desigur" și mai cauți să îți procuri și o casă. Nimic cultură, nimic spiritual, ai confundat acestea cu lamentări și bârfe nesimțite despre ceilalți, care de fapt stau în aceeași mlaștină care provoacă silă.

Autorul

13 ani de agonie

13 ani de agonie
Blestemată mi-i viața,
Din gunoaie și prostie
13 mi-ai tăiat ca și cu ața.

13 ani de agonie
De minciuni și falsitate,
13 Doamne numai mie
Mi-ai dat să duc în spate.

13 ani de agonie
Tu mi-ai dat, m-ai înșelat
Trista rimă-n poezie
Și o viață de ratat.

13 ani de agonie
Și pastile și venin,
Da-tu-mi Doamne numai mie
Și pahar amar de vin.

A iubi

Te iubesc!
Mereu în gând eu îți șoptesc
Că mă iubești
Eu visez că îmi grăiești
El mă iubește
Adevărul este
Ea mă iubește
El mereu povestește
Noi ne iubim
Cât trăim
Voi ne iubiți
Că suntem doi îndrăgostiți
Ei se iubesc
Căci așa îi firesc
Ele se iubesc
Deoarece iubiri se numesc.

Al meu "Chiar dacă..."

Daca tu ai ști,
Că în zâmbetul tău
Se ascunde lacrima mea,
Că ai mei doi ochi proști
Nu au știut ce privesc, zău!
Căci tu trebuia să fii a mea!

Iartă-mă că te-am părăsit,
Iartă-mă că nu te-am mai iubit,

Iartă-mă că te-am lăsat, poate, cu inima arsă
Și nu te-am luat să te fac a mea mireasă!
Eu te rog, nu mă condamna
C-am existat și în viața ta,

Dar tu să știi
Femei mai sunt mii,
Dar n-am știut
Momentul când te-am pierdut.

Și nici nu știi cât eu regret
C-atunci eu te-am uitat,
Dar să știi că-ntr-o clipit-am regretat
Căci, tu, alteia, tu, i-ai cedat.

nicu marius apostu

Și, regret și, tot mai mult doare
Te ating și plâng, ne-mai-fiind a mea...
Ce știi eu de ce ai plecat,
Ce știi eu de ce te-ai refugiat,
În umbra cui te-ai adăpostit
Și nu ți-ai dat seama cât te-am iubit.

28.04.2013

Al mio cuore

Zâmbetu-ți aş vrea să mi-l păstrez uimindu-mă când apărui
În viața-mi tristă și fără de speranță, atât de cald și blând,
Îl voi păstra mereu în suflet, tristețea să mi-o mângâi,
Palma ta alinare mi-a adus și trupul tău m-acoperă, protejând.

Modul tău de-a fi m-a cucerit și viața-mi fi-va legată de tine,
De imaginea-ți complexă și-aș vrea să-ți dăruiesc tot
universul meu...
Sufletul, visele, înțelepciunea și legătura veritabilă, prietene,
Privesc cu speranță spre viitorul nostru și poate
ne va uni mereu.

Sper ca viitorul să îndeplinească ale noastre
două suflete nepereche
În complexitatea și diversitatea lor, viața să ne fie povață,
Înțelepciunea a ne fortifica în a depăși condiția umană veche,
Devenind suflete alese, separate de hâda lume, eterna hoață.

Acest gând-comoară a vieții mele îl voi închide într-un cufăr
Și la sfârșitul timpurilor îl voi deschide fără să sufăr
Ninși, mumificați, simțind și iubindu-ne ca înainte,
Pentru a vedea de visele și speranțele-mi sunt împlinite.

Am nevoie de tine...

Am nevoie de tine ca orice ființă de aer
Am nevoie de tine ca orice plantă de Soare
Am nevoie de tine ca orice deșert de ploaie
Am nevoie de tine ca orice stea de al său cer.
Am nevoie ca orice petec de-o floare
Am nevoie de tine ca orice mândră de-a sa ie.

Am nevoie de tine, mă jur, nu te mint
Și în fața lumii nu mai știu ce să simt
Acest infern perpetuu din inima mea
Nici dușmanului meu nu i l-aș vrea!

Am nevoie de tine să rămână în balans
Să te am doar pentru mine în al vieții dans.
Să am și eu pe cineva de iubit, să ne iubim
Dar dragostea să fie așa cum doar noi știm.

Am nevoie de tine, să-nnebunesc dacă nu
Și dacă te mint să mă-nghită pământul
Să-mi dai din nou speranța de viața
Să n-o mai simt atârnat de-o ață.